der som Mændene! Hvor glad er jeg ikke for det! Det er frisindet af vore Politikere! Hvor maa vi ikke takke dem for deres Frisind og Retfærdighedsfølelse. Hele Folket ser ogsaa saaledes paa det i al Almindelighed, om der end kan gives Undtagelser.

»Saa kommer Forfatningsforandringen og med den en almindelig Stemmeret for alle Personer, der er 25 Aar — baade Mænd og Kvinder — og Valgbarhed naar de er 30 Aar. Den nederste Afdeling i Althinget vedtog denne Paragraph med stor Majoritet. Endnu er Forslaget hos Komitéen i den øverste Afdeling, men en af mine Venner har i Aften sagt til mig, at jeg trygt kunde telegraphere det ud i Verden: »at Kvinderne nu vilde faa Stemmeret og Valgbarhed paa samme Vilkaar som Mænd«.

»Der var en Mulighed for at man vilde ændre det for begge Parter, saaledes: at Tjenestefolk ikke kom med denne Gang; men han mente, at han med Vished kunde forsikkre mig om: at der vilde blive lige Ret for Mænd og Kvinder«.

»I den nederste Afdeling af Althinget blev den Ændring forelagt af et Medlem: at 40-aarige Kvinder skulde faa Stemmeret, næste Aar 39-aarige, og saa fremdeles — saaledes: at de efter 15 Aars Forløb havde opnaaet samme Stemmeret og Valgbarhed som Mænd.

»Skøndt samme Ændringsforslag i og for sig ikke var saa slemt, syntes jeg dog det vilde virke som et Slag i Ansigtet paa os Kvinder, da samme Ændringsforslag gav alle 21-aarige Mænd Stemmeret.

»Heldigvis faldt det ved Afstemningen og et andet Ændringsforslag blev vedtaget, som gav alle Mænd og Kvinder paa 25 Aar Stemmeret.

»Men vi veed ikke hvad den øverste, mere konservative Afdeling vil gøre ved det.

Jeg venter med min Rapport til Kongressen indtil Slutningen af Forfatningsforhandlingerne». *Briet Asmundsson.*

Jeg har foretrukket at give den omtrentlige Brevform i hvilken jeg selv har modtaget disse Nyheder; thi herved føler man ret den Spænding der maa vibrere i Luften hos alle Kvinderne dér — et Billede af, hvad der foregaar overalt i Verden, hvad enten man staar fjern eller nær ved Maalet!

J. M.

Fra England.

The **Conciliation Bill.**

Saaledes som den i 1911 er bleven revideret!

Den skal fremlægges til 2den Behandling d. 5te Maj 1911, som et Lovforslag til Udvidelse af den Parlamentariske Stemmeret til Kvinder.

1. Hver Kvinde, som er Familieforsørger eller som har sit eget Forretningslokale til Værdi af 10 Pund Sterling om Aaret, saaledes som Loven af »*The People Act of 1884*« forlanger det, skal have Ret til at registreres som Vælger, og naar hun er indregistreret skal hun have Ret til at stemme i det Grevskab eller den Købstad i hvilket eller hvilken de Lokaler, eller andre Forudsætninger, der medfører Kvalifikationen, er beliggende.

2. For at bringe denne »Act« i Udførelse, skal en Kvinde ikke fortabe nævnte Rettighed til at blive registreret som Vælger ved hendes Ægteskab, forudsat at Husbond og Hustru *ikke begge skal faa sin Kvalifikation ved den samme Ejendom* og indregistreres som Vælgere i den samme parlamentariske Valgkreds, det være sig i Købstædernes eller Grevskabernes Afdelinger.

De Ændringer fra den tidligere Conciliation Bill som heri vises, er satte for at tillade frie Ændringer i Udvalg og for at besejre den Indvending, at saaledes som Lovforslaget oprindelig lød, gjorde det Tilstedeværelsen af lejede Stedfortrædere (faggot-votes) mulig.

Vi har faaet Brev fra Mrs Millicent Fawcett, at Arbejdet i England er altfor overvældende — og gøres ikke mindre ved Kroningshøjtidelighederne — saa at baade hun og hendes Søster maa rejse direkte til Stockholm — og ikke kan opholde sig i Kbhvn. nogle Dage — hvad hun haaber vi vil forstaa. *J. M.*

Kvindevalgretsklubben.

Mrs Chapman Catt og Miss Hay kom hertil den 19de April og tog ind paa Hotel Kongen af Danmark.

Næste Dag, den 20de April, den tredie Aarsdag efter vor i 1908 givne kommunale Lov, der indlemmede Kvinderne som Vælgere, holdt vi et Møde i Kvindevalgretsklubben, hvor Mrs Chapman Catt holdt et Foredrag, der følger i dette Nummer, refereret af Professorinde Buhl.

Til Souper'en indførtes Mrs Chapman Catt af Formanden, medens Dr. phil. Starcke udbragte en Skaal for vor Gæst og Foredragsholder.

Da vi havde henved 60 Deltagere i Souper'en maatte vi sidde i 2 Værelser, som naturligvis var uheldigt.

Vi haaber at have en Mødedag lige for Stockholms-Kongressen. Til denne venter vi Mrs Millicent Fawcett og Miss Garrett (hendes Søster). Ligeledes har Miss Martina Kramers lovet os at være her. Udenfor al Tvivl vil vi kunne faa Deltagere i Mødet blandt de Damer der rejser igennem, hvoraf flere har meldt deres Komme og Ophold her i flere Dage.

Vi vil bede vore Medlemmer om at møde talrigt og medbringe interesserede Gæster. Vi lover dem at vi denne Gang ikke skal soupere i 2 Værelser saaledes som sidst, men heller søge et andet Lokale. Naturligvis indsender vi Indkaldelsen omtrent 10 Dage inden Mødet. P. B. V.

Johanne Münter.

„Penneskaftet“, af *Elin Wägner,* er udkommet i smagfuld dansk Oversættelse af *Carl Behrens* paa *V. Pio*'s Forlag.

Det er den første Roman, der er falden i vore Hænder, som er skrevet paa Basis af Kvindestemmeretten. Ikke just mener vi dermed, at den forhandler de store Samfundsspørgsmaal denne fremlægger. Det gør den ikke, men det Interieur, vi føres ind i, er en enthusiastisk Skare for Stemmeret arbejdende Kvinder. Man hverver Proselyter for Sagen, man spreder Interessen derfor, man sender sine Foredragsholdere ud i Landdistrikterne. Vi sér Kvindesagen i Forhold til det unge, lykkelige Ægtepar, hvor Drengen er Moderens Fortrolige, saa at hans højeste Ønske bliver »Stemmeret for Mo'er«, og vi sér Mandens hensynsfulde Støtte i Sagen for den unge, livsglade Frue.

Hovedpersonen i »Penneskaftet« er en kvindelig Journalist, en ung, nydelig og vi behøver næppe sige meget *kvik* Person, hvis Hovedopgave er at fange Nyheder til sin Avis, at følge og opspore dem tidligt og sent. Gadens Natteliv har ingen Hemmeligheder for hende. Dog er hun en meget striks Person, hvad hendes Moral angaar, og hun forstaar at holde alle Tilnærmelser paa Afstand. Alligevel kommer den Stund da Afstanden ikke bevares. Hun spørger ikke om nogen Kirke, men bo'r sammen med sin Elsker. Under hans svære Sygdom, kommer hans Moder og Søster til ham i Stockholm og etablerer sig i det Hjem, der før var det fælles. Han maa erklære sig til dem om sin Kærlighed og maa faa dem til at forsvindre. Elskerinden maa sejre over Moderen, og Læserne maa tage Parti mod sidstnævnte, forlanges der. Romanen er moderne nok, som vi ser, men at Baggrunden for det Hele er Kvindestemmeretsbevægelsen er det usædvanlige.

Det er en Person, der er vel kendt med den svenske Kvindebevægelses Nuancer, der har skrevet den. Vi her i Danmark føler os meget tilbage i Sammenligning med den her fremstillede Enthusiasme for Kvindestemmeretten. Vi har dog kendt til den svenske Type før vi saa denne Bog, og den er rimeligvis godt truffen.

Bogen vil sikkert her finde mange interesserede Læsere. Der er ofret det behørige paa Romanen, om den end ikke henhører indenfor Kvindesagens Ramme.

Joh. M.

Redigeret af Fru *Johanne Münter*, Bredgade 34.

J. Chr. Nielsens Enke. Kbhvn.